

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 1.

1. JANUAR 1931

3. ÅRGANG

Misjonsnytt fra feltet i India og Kina.

INDIA.

Fra Frank og Ananda Desmond.

Ranchi, B. N. Ry. 19—11—30.
Våre elskede nadesosken, fred
ved hans korsets blod!

«Ti så elsket Gud verden, at
han ga sin embare Sønn, for at
hver den som tror på ham ikke
skal fortaptes, men ha evig liv.»
Joh. 3. 16.

Et velsignet og et seirende
nyttår med Jesus! Må Herren
rikelig velsigne dere og gi dere
hva deres hjerte begjører. Det
står så herlig: «Og forlyst dig i
Herren, så skal han gi dig hva
ditt hjerte begjører». Og når vi
forlyster oss i ham da blir vat
lyst og vårt begjær hans begjær,
og det er at det tapte får må fin
nes og ledes hjem til foljen. O
at Herren måtte få lov å virke i
den enkelte av sine barn et mer
brennende begjær etter sjæles
frelse. Akk, hvor mange går ute
på viddene og blir ulvener rov ba
re fordi så mange er likgylde
overfor Jesus ord: «Fød mine
lam, og røkt mine fårs». Måtte
Guds menighet mer og mer føle
ansvaret av at vi er Herrens
medhyrder.

«Ut på fjell det vandrer,
hungrig og hjelpeøst, kold,
skynd dig, min venn da å bringe
faren hjem til ham føl.

Gud gir oss herlige anlednin
ger til å vidne om hans frelses
nåde for både høi og lav. Igår
kom en av den høiere kaste, en
bengalsk herre hit. Gud åpnet
ordets dør og han lyttet med
spesielt opmerksomhet til den enkle
sannhet om Jesus. En del av
dem som kommer vil gjerne dis
putere til å begynne med og for
svarer sine gamle vedvante skrif
ter og deres religion, men i lyset
av Jesu hellighet, hans kjærlig
het, offerdød og opstandelse blek
ner alle andre skrifter og religi
oner.

Jesusnavnet blekner aldri,
teres ei av tids tann.
Jesusnavnet det er evig,
ingen det utgåmen kan.

«Høre Gud! Halleluja!

Regntiden er nu forbi, men
idag ser det nesten ut som om
den er begynt påny. Under regn
tiden lekket vårt tak så felt, at
vi lotte etter tørre hjørner i hu
set. Vi visste ofte ikke hvil
skulde sette sengene. Nu da
regntiden var forbi tok vi taket
av for å utvide litt på et værelse
som var så ynklig smalt samt å
reparere. Men igår begynte det å
regne og idag styrter det ned i
strømmer, så dere kan tenke de
re til hvordan det ser ut når halv
delen av taket er av og den andre
halvdelen lekker. Det vilde være
godt om vi kunde dekke hele, ta
ket med bøgleblikk og så ha tegl
ovenpå. Tegl behøves jo for å
holde litt av den sterke varme
ute. Dog er disse billige tegl så
dårlige at de sprekker under he
tetiden og lekker under regnti
den.

den. Det vil jo koste en bra sum,
men vi tror Herren vil gjøre en
utvei så da nødvendige må kom
me inn også for dette øyemed.

Gud er nær på våre møter med
de kristne. Be elskede venner at
alle som stadig er under ordets
horelse også må bli dets gjørende.
og Guds navn forhårliges ved de
res liv.

Igår hadde vi et brev fra en
mann som bonfaller oss om å ta
imot fire småbarn. Krav kommer
fra alle kanter om å hjelpe, og
vi føler det vilde være sårt å si
at vi ikke kan.

Det er nu den syvende julehøi
tid siden vi forlot Norge denne
gang. Mange sier vi burde reise

hjem for å få forandring og fort
å hente nye krefter, men det er
lettere sagt enn gjort. Vi har

overlatt vår hjemreise i Herrens
hånd og når hans time slår for
det, så vil han også åpne vei. Det
er så velsignet at han gir nida til
i alt å kunne si: Din vilje sky.

Motta så vår hjerteligste takk
for deres bønner og gaver i det
år som har sunnet. Gud er tro
fast og glemmer ikke deres tje
nesteder for hans saker i hedning
land.

Fredshilsener fra oss alle her
på stasjonen. Eders i tjenesten

Frank og Ananda
Desmond.

KINA.

Fra Chrissie & Farley Gulbrandsen

Til «Misjons-Røsten».

Sinpoao, Hop. 27—11—30.
Kjære misjonsvenner, Guds dy
rebare fred!

Det er nu så altfor lenge siden
jeg sist skrev, ja og snart er og
sættes å tilende. Må vi først
fikke dere alle for alt dere
gjorde for oss i 1930. Takk, kja
renner, for alle forbønner og
gaver, de har satte oss istand til
å holde stillingen her ute og til
Herrens ære tror jeg jeg kan si
vi vil rykke fremover og inta
nye plasser og vinne seire for Je
sus. Alt er nåde, bare nåde
Herren været ophøiet og sret.

Aret som nu ligger bak oss
har jo vært et stormfullt år på
mange måter når det gjelder mi
sjonsaken. Først de mange bryt
ninger hjemme, og så borgerkrig
og bandittuvesen her ute. Men vi
kan isannhet si når vi ser tilba
ke på tiden som har gått; Hit
inn til har Herren hjulpet. På våre kanter har vi vært
helt spart for både røvere
og krigen. Og når det gjelder mi
sjonsaken der hjemme, så kan
vi si vi er helt villige for Herrens
vel. Skulde det være den beste
måte, at den enkelte menighet
overtok spesielle misjonærer, så
er vi mer enn villige til denne
forandring i misjonsarbeidet, ja, vi
er i visse tilfeller en slik ord
ning har sine fordeler og ett er
vel sikkert: Man kommer det bi
besle mørster noe nærmere på
denne måte. Men alle forandringer
bør prøve først over forsiktig
het og med ansvar.

Så håper vi da, at alle stridig
heter hjemme må bli bilagt og
pinsefolket igjen stå samlet til
herlig fremrykning og seire for
Jesus.

I våres hadde vi et stevne her
i Sinpoao, det var meget velsig
net av Herren, og vi hadde den
glede å døpe tre stykker. —
Just nu har vi sluttet vårt host
stevne, det varer fra den 15. til
den 23. november, og dette har
vært et velsignet tid, det er sik
kert. Skal få lov til å gjengi noe
fra dagboken fra disse dager:
(det blir litt fri gjengivelse):

Lørdag 15. nov.: På torsdag
begynte venner å komme til vårt
stevne. Da kom de ifra Yüchow,
søstrene Marie Askje og Signe
Øiestad kom tilbake. De har vært
der opp og hjulpet til med et und
ervisningskursus for kvinner,
og Rudolphs kom sammen med dem,
likeså Lien-sien-seng (en av
evangelistene i Yüchow). Igår
kom venner ifra Sangyuan, og
idag har venner fra de forskjel
lige steder kommet, så det er rikt
mange samlet. Vi hadde et
riktig velsignet velkomstmøte
iften etter jeg hadde talt var
flere fremme og sa litt. Beruld
sens fra Kalgan samt flere ven
ner derfra kom også idag.

Søndag 16. nov.: — — — da
har vi samfund med hverandre
— — — 1. Joh. 1. 7. Det var en
masse folk iformiddag. Vi hadde
lokale i hele dets størrelse, d. v.
s. det lille lokale var lagt til og
Herren var i vår midte og vel
signet oss. Halleluja! Br. J. Ber
uldsen talte først, derpå sa jeg
ro. Br. W. Rudolph talte på af
tenmøtet, da var det også riktig
mange folk. Det er så kjert å se
alle disse som har kommet til
stevnet. Flere blev det bedt med
infantis og endel var det også som
søkte Andens dåp. En broder var
mekting under Andens kraft, jeg
tror han kom igjennem til An
dens dåp.

(Forts 4. side)

Reis de frie venner et bedehus i Balsfjord!

Fil alle som ønsker å tjene den
Herr Jesu:

Allerede for et år siden er
behovet av et forsamlingshus i
Balsfjord (Troms) blitt os
forlagt gjennom br. Henrik Ei
lertsen på en konferanse i Dram
men, hvor der rådet stor inter
esse for saken. Sommeren 1928
blev der utsendt et oprop gjenn
om «Det Gode Budskaps og br.
Eilertsen har personlig talt sa
cken på flere steder; men pengene
kommer først. Hittil er inn
kommet vel 1000 kroner, hvilket
forsvådt kan kalles en god be
gynnelse men dog til ingen nyte
om man stanser her.

For noen måneder siden hadde
jeg en samtale med str. Demanda
Eilertsen og Martha Hansen som
overvædt mig om at der virkelig
er behov for et lokale i Balsfjord.
Som jeg etterpå grunnet på hvor
man kunde bringe dem ef
fektiv hjelpe, dukket plutselig en
arbeidsplan opp for mitt indre
blikk og da jeg tror den er fra
Gud vil jeg med glede sende den
ut, og tror at leserne med samme
glede straks vil gjøre sitt.

Jeg skrev sist til br. Eilertsen,
og bad om noen opplysninger an
gående virksomheten og fikk følgende svar:

Vekkelsen i Balsfjord begynte
omkring nyår 1927—28. Der hadde
ti sine tider vært en og annen
av de «frie» predikanter som hadde
besøkt stedet, så som Gun
dersen fra Soon m. fl. Han hadde
sine møter på baptistlokalet.
Sommeren for vekkelsen hadde
br. Tollesen og noen med ham
innbudd til et fritt stevne der på
stedet. En stund før jul kom så
str. Eilertsen og ved nyårsid til
vekkelsen. Hvor mange

kom over er ikke godt å si,
men jeg antar det var mellem 60
—70 stykker hvorav de fleste er
bevaret. Noen har gått til baptist
kirken for dem etterhvert de
kommer inn, og når innsamlingen
er avsluttet avsendes beløpet til
vekkelsen som nu står tilbake teller

vel 40 stykker. De tøste er døp
te og tiokken er ordnet etter det
som vi forstår er bibelsk. 6 brydel
er innvalgt som eldste og fore
stør arbeidet.

Vennernes økonomiske stilling
er for de fleste vedkommende
dårlig. De lever av fiskeri og
jordbruks område alle. Fiskeriet
har dog slått aldeles feil de siste
år og verst i år, derav kommer
det at de står hjelpeøst når det
gjelder lokale o. s. v.

Så langt Eilertsen.
Vi har således grunn til å pris
Gud for hans verk i Balsfjord,
men skal arbeidet kunne fortsette
må de ha et lokale, og la oss ro
pe i k:

Det skal de få!

Her skal du se min plan — og
håper ingen synes den er urime
lig. — Jeg vil be alle «Misjons
Røsten» abonnenter å skaffe
hver sin femkrone til
byggefondet. De som ikke
kan avse så meget, kan sammen
med noen av sine venner (ikke
abn.) skyte sammen til en 5-lapp,
og da blir ikke offeret for stort
for noen.

Bli det vel?
Synes å høre et: Absolutt ikke!
De som har råd og lyst bør og
kan naturligvis gi mer.

Ja dette var planen, og jeg hå
per alle vil benytte dette privile
gium til å hjelpe våre venner op
pe i det kolde Nord. De som tar
bladet i løssalg må også være
med. De som kan bør sen
de før jo heller.

Hvor lang skal så innsamlings
tiden være?

2 måneder — for at de som må
både spare og fornekte sig selv
for å greie et sådant beløp også
kan bli med. De som kan bør sen
de før jo heller.

La nu 5-lappene komme fly
vende fra alle kanter. Send dem
til Misjons-Røsten som vil
kvittere for dem etterhvert de
kommer inn, og når innsamlingen
er avsluttet avsendes beløpet til
vekkelsen som nu står tilbake teller

Mathisen pr. Storsteines, Bals
fjord.

Husk nu på «tiden» og «sum
men» og les Matt. 25, 40, Jak. 4,
17; og gjør derefter og resultat
et bli: Et lokale for de
frie venner i Balsfjord til sommeren
på den tomt som allerede er kjøpt.

Det vilde være godt om en bro
der eller syster i hver venneflokk
påskynnet saken og tillike tok i
mot gaven til videre forsendelse.
Ellers kan givene hver for sig
sende direkte de som så tor
ker. Håper også at englands
abonnenter rekker oss en hø
pende hånd.

Gud velsigne enhver glad giv
er.

Math. Støve.

Ovenstående innlegg av br.
Støve innebefatter vårt arbeid for
a ta et misjonshus i Balsfjorden
er ypperlig, sa denne hans arbeids
plan synes sikkerlig a være
kommet fra Gud. En ting må
innrommes, at det beløp som det
her apelleres til, er overkom
melig.

Som saken nu ligger an for oss
deroppe er det haplost å kunne
fortsette. Motene holdes i private
hus og det kan ikke gå i leng
den. Den broder som inntil idag
har stillet sig og sitt hus til rådigh
et er br. Tollesen. Herren vil
lonne ham på hin dag. — Men
som sagt: Det kan ikke gå i leng
den. Behovet er stort og be
rettiget. Du innrommer at
starten er bra: — En prektig lit
ten venneflokk, full av iver og
lyst til å sprede lyset videre.

En ting til: Balsfjord ligger så
ypperlig til for derfra å kunne
virke videre til omliggende steder,
nesten sentret i fylket.

Jeg sier som Støve: Gud velsig
ne enhver glad giver. Nu tar vi
fatt i Herrens navn! 2. Mosb. 35,
4—5.

Henrik Eilertsen.

MISJONS-RØSTEN
Frøtt uavhengig organ i misjonenes tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskommis og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle bøvr og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under add.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringar, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Misjons-Røstens oppgave.

Misjons-Røsten går nu inn i sitt 3. år. I år er jo almindelig bekratket en spørblarnsalder, men allikevel —

Mange hadde kanskje ikke trodd bladet levedyktig såvidt lenge heller. Men ved Herrens nåde har alt lagt sig til rette. Soin vi forutsi i vart første nummer, har vi ikke unødig å få føling med de mange vanskiligheter som tåret sig opp ved bladets utgivelse. — Den største vanskilighet har dog vært å kunne bevare «notitietten» i denne spildaktige år. Og her kan det ofte skorte på forstælse hos enkelte, som selv sagt ikke kan ha innblikk i de mange fine trær som griper inn i hverandre ved utgivelsen av et blad. På samme tid som bladet skal være å stille sig utenfor at partivesen, må det også ta berettigehensyn til lesekretsen. Om da bladet i sig selv er grunnet på neutralitet, er det ikke dermed sagt at alle bladets innsendere og skribenter kan komme inn under samme betegnelse. Og dette kan kanskje komme tilsyns i større eller mindre grad.

Netttopp heri består vanskiligheten i å kunne stille alle tilfreds.

Og det står selv sagt ikke i vår makt.

«Misjons-Røsten» er imidlertid helt og holdent lagt på Herren som en rest for den ytre misjon, og ser det som sin hovedopgave å arbeide for samme. Derfor tilhører bladet også de frie misjonærer som uten organisasjonsmessig støtte i tro har gått ut i Herrens tjeneste. Forøvrig er bladets spalter åpne for alle misjonærer uten hensyntagen til «etiketten».

I håp om fortsatt å kunne bringe et fredens budskap, er det vi nu går inn i det nye arbeidsåret. Vi ser fremtiden lyst i møte, da det alene står til Herren om bladet skal fortsette eller ikke.

Vi vil be alle bladets venner å huske «M.-R.» i sine bonner, at bladet må svare til sin hensikt. Måtte Gud forby at det blir dratt inn i stridigheten og derved få preg av å tjene de enkelte grupper eller særmeninger. Da vi dets dager være talte.

Tilslutt en hjertelig hilsen til alle leserne og misjonærene med

onske om et velsignet og fruktbarere nytt år for Herrens sak.

Vær med og hjelp vennene i Balsfjord.

Som det vil sees i br. Støvs artikkel annesteds i bladet er vennene i Balsfjord i stort behov av et lokale hvor de kan samles og sine møter. Saken er jo kjent fra for gjennem br. Eidersei, og «Det gode Budskaps» og forsåvidt ikke ny. Men hvis bedhuset blir bygd, gjelder det å gå til handling. Det klages over dårlige tider og det er det nok også for mange, men mon det ikke er mange ting vi kunde innskrive av unødvendige ting for å ofre til Herrens sak. Her har vi en anledning.

Det er først i de senere år det frie evangelium er blitt kjent i N. Norge og det må i mange henseender regnes som misjonsmark. Send derfor ditt bidrag snart og det blir kvittet for i den rekkefølge det inngårmer. Et døgn som har råd til mere er det jo bare godt. Husk at den beste og elikreste bank er den himmelske. Der er også garantert oss de største renter.

Innkommet til bedehus i Balsfjord.

1. M. Støve	kr. 5,00
2. A. J. L.	5,00
3. G. I.	5,00
4. S. T.	5,00

Finnmark.

«Ti mørket dekker jorden, mulmfolkene, men over dig skal Herren oppå og over dig skal hans hellighet åpenbare sig.» Es. 60, 2.

Ja i sannhet har mørket dekket Finnmarkens viddar også i år, det er så almindelig for oss heroppe i den kolde nord, så vi undres ikke over at det er kommet og taper heller ikke motet om det er mørkt. Men heller takker og ærer Herren vår Gud, som har stillet kloen slik.

Det kan virke litt trist av og til når man er ute og reiser, men det har intet å si når vi fester vårt blikk mot det evige hjemland, hvor hverken mørke eller mulm dekker folkene, men alltid solen stråler i sin fulle glans. Takk og pris. Må Herren gi nåde til hans tjenere som virker med evangeliet her oppe, at vi kunde føre de mange sjeler ut fra det åndelige mørke som de er innhegnet i. Det er sårt mangen gang og se på de mange tusener som denne verdens gud har forblendet, og som raver der ute i mørke uten Gud og uten håp. La oss venner, fremdeles være bedende for de arme mennesker. Må Gud i sin store nåde sende en vekkende ånd over Finnmarkens viddar, så mange får se det sanne lys Kristus Jesus, som gav sitt liv for vår skyld.

Herren velsigne sine vidnar som spreder evangeliets lys blandt folket, at ingen taper motet, men holder ut inntil han kommer.

Snart kommer Jesus for å hente oss hjem til sig. La oss derfor våke og be inntil timen kommer da han rykker oss bort! —

Og da kommer det forferdelige

Evangeliet fremgang i Shi Chia Chuang.

Shi Chia Chuang, 30.—11.—30. Elskede søsken i Herren! Salm. 127.

Dersom Herren ikke bygger huset, da arbeider de forgyver som bygger derpå. Dersom Herren ikke bevarer staden da søker vekteren forgyver. Å stå årlig op, og det er svært hvor folket forlater de gamle avguder. Halleluja! Hvor avgudene kommer ut sammen med altrene, der blir del fremgang for landet. Be for Kina, at det må få pøle for Kristus. Vi har hatt tre dagers møter, hvor vi hadde den glede å ha min bror Thorild til å hjelpe oss, samt en svensk misjonær, br. og sør. Spir.

Gud brukte dem torunderlig i å bringe evangeliet ut til oss. Aldri har vi hatt et stormete som dette møte. Vi hadde mellom 400—600 mennesker hver dag som spiste her og ikke var mislydt var det. Alt var lagt så vel tilrette. Møtene var så overfylt at når møtelokalet var pakket kunde ingen ut til eller inn og enda var det mange utenfor. Selv på møtene hadde vi en forunderlig ro, som det ikke altid er så likelik å skaffe, da kineserne har vanskelig for å sitte stille. I sammethet, det var Herren som hjalp oss, flere fikk erfare frelsens jubel. En ung mann hvis var en evangelist, blef frelst og faren jublet slik at jeg kom min far ihu da jeg blef frelst. Gledestårer rant nedover hans kinner. Flere kom igjennem til Andens døp og mange syke blev bedt for. Disse møter var inspirert av den Hellig And fra den første aften til slutt. 16 menn og kvinner blev døpt i vann, derav var tre skolepiker som var døpt i den Hellig And ute fra br. Changs lille skole.

Søndag var vi samlet til Herrens bord og det var en forunderlig stund. Alle var fylt med lykke og fryd over hvor store ting Herren hadde gjort. Bare det at folket ikke kunde komme inn og sitte i lokalet gjorde at flere av kineserne begynte å rope til Gud etter et større lokale. Utgittene til disse møter blev alle utredet av kineserne. Det blev også 100 dollar over som blev fordelt til forskjellige arbeider som kineserne selv driver, hjelpekasen, gate-tilde og br. Changs misjon. Dette forstår at her var glede over alt. Herren legger mange til menigheten av de som lar sig frelse. Halleluja. Søndag den 25. november sluttet vi en annen serie av møter i en av landsbyene hvor Gud har brukt br. Li, som fær sitt underhold av kineserne. Denne broder har Gud brukt til frelse og helbredelse på denne måte.

Ei kvinne som hadde en mālløs ånd blev befriid fra satan og fikk sin stemme igjen. En annen kvinne som var blind fikk sitt syn. Troens And var meget virksom iblandt dem. Vi hadde herlige møter i tre dager i et telt som rummet 200 mennesker. Det var fylt til siste plass og også her var offervilligheten stor etter deres evne. Efter at alle utgifter var betalt var det 35 dollar tilovers. Det blev også ofret et stykke jord som de venter å kunne bygge et lokale på.

Johan Andreas Mathisen.

ORD FOR DAGEN:

A telle våre dager, det kere vi er i det vi måtte bekomme visdom i vår hjerter.

Be for dem, for Kinas fremtid og at kineserne kan komme ut med evangeliet. Søndag 30. nov. skal vi ha møter hos Chang hvor vi også venter strømmer av nader. Be for oss alle.

Harmed tak til alle for deres offervillighet som dere har vist i det forløpne år. Herren selv lønner dere.

En kjær julhilsen til dere alle. Luk. 2, 0. et godt nyttår.

Vi er eders i Jesu forbundne Familien N. P. R. a s m u s s e n .

Landets eldste predikant

Ole Langeland fylte 100 år 2. juledag. På samme tid kunde han også se tilbake på 75 års forkynningsvirksomhet, idet han 1. juledag 1855 holdt sin første oppbygelse på Grækja i Østfold.

Langeland lever i sin egen idverden. Han er en ekte haugianer, følger blindt Hans Nielsen Hauge opstukne linjer.

Det var ingen lett oppgave å forkynde evangeliet i den første tid. Det var megen overtro til, og det hendte ikke så sjeldent jeg ble hån og spottet for min virksomhet, forteller den ærverdige predikant. Jeg ble ofte forfulgt. På Tjømø vilde man skyte mig en gang. Men vår Herre holdt sin hånd over mig. — Han skjulte meg i sin hytte på dommens dag. På alle møter forfulgte man mig. Men sa jeg hadde slått min far ihjel. Ja, jeg vet ikke den ting i verden jeg ikke ble beskyldt for.

— Hvad slags mennesker var det som gjorde det?

— Blinde mennesker. Det var mange som blev vakt under mine reiser. Herren fikk mange nye til sig. Barna blef leser og dette tålte ikke foreldrene. De vilde heller se dem hengt enn se dem vakte. Derfor satte de ut en masse løgnaktige historier om mig. I Våle skulde jeg ha reist avgårde med to piker. — Det var i 80-årene.

Langeland har aldri kunnet forsonne seg med å motta fast lønn for sin forkynningsvirksomhet. Han og familien levde ytterst nøysomt og han forteller selv at når det riktig knep og han ingen reisepenger hadde, viste han Gud sin tomme pengepung og sa: «Her ser du, Herre, jeg har ingen reisepenger, og du vet jeg reiser for dig. Så ga han mig 5 eller 16 kroner eftersom jeg trengte».

Hans trygge tro er et tiltalende karaktertrekk hos ham. Et karakteristisk billede på denne er følgende: I en gård lå jeg alene i værelset om natten. Da jeg klædde av mig om kvelden, begynte djævelen å rusle borte i en krok i værelset. Men så tok jeg mitt nytestamente og bad til Herren og la mig i fred og sov trygt til morgenen».

Meget stoff

må denne gang stå over til neste mr., deriblant Yngres spalte. De mange misjonsbrever må gå foran.

SPRED

Vi sier så Misjons- som et frisk i det høye næret sendt meget optatt, fattige, og ker oss, m. hjelpe dem frelse, og vil vi skal Herren at marken. Vi lov å pe til ordet disse. De g. sende Herde, vitende det holder med hømmedslyder så o. «Vær trodig over mitt navn som en ly for dette. Smart k. befinner os mer. Hjertet spelandet

Nåd «Ti et er oss på han, er på han, er han, ver, der, F. 6. — Vsjons-R godt nydet, det g. Hjertet

Misj. sen ha «Fullk. og leg. sikr. m. dypere og de pender. Boken sikkert. De fo. messi. ket f. er sk. ved a

Bosnitt. Jesu nes Gud, deslr. B. til Teg. Mis. box. por

Sto. me in

SPREDTE FELTER

Svensk lappland.

Kiruna, novbr. 1930.

Vi sier så hjertelig takk for «Misjons-Røsten» som kommer som et friskt pus til oss heroppe i det høye nord. Vi har siden Herren sendte oss opigjen her vært meget optatt blandt de syke og fattige, og bedrevdyr sjøle oppsæker oss, modre som vil vi skal hjelpe dem i bønn for sine barns frelse, og betyngede sjeler som vil vi skal for dem. Vi priser Herren at han baner vei i ødemarken. Ved Guds store nåde får vi lov å peke på Jesus og se etter i ordet og be sammen med disse. De går lettet ut igjen, sende Herren for hans støtte nærende, vitende at hvad han har lovet det holder han også, og vil betale med bønnsvaret i det åpenbare. Det lyder så ofte til oss fra Herren: «Var tro i det lille, jeg vil sette dig over mere.» Vi priser Herren for de sjeler som han har fått vunnet heroppe, men vi ventet på større seirer, da han har talt: «Derfor skal et hårde folk være mig og grumme hedninger prisemitt navn.» Esaias 25. Det står som en lysende stjerne dette ord for dette kjære folk heroppe.

Smart kommer Jesus! Må han befinner oss tro intil han kommer.

Hjertelig hilsen eders for Lapplands frelse bedende søstre

Anna Nagelsaker
og Dorthea Kleppe.

Hilsen fra Kina.

Pai Hsiang Hsien Hopei

Nåde og fred!

«Ti et barn er oss født, en sonn er oss givne, og fyrestendommet er på hans skulder, og man kalles hans navn Under, Rådgiver, Veldig Gud, Ewig Far, Fredsfirste. Esaias 9. 6. — Vil hermed ønske alle «Misjons-Røsten» lesere et velsignet godt nytt år med takk for alt i det gamle.

Hjertelig hilsen Deres

Kari og Jens Fjeld.

NY BOK

Misjonær-evangelist Otto Olsen har utgitt en bok med titelen «Fullkommen frelse for sjel, ånd og legeme». — Forfatterens hensikt med boken er å føre leserne dyptere inn i ordets virkelighet og dermed føre til en hjelpende hånd til de syke og lidende. Boken er klar og lettest og vil sikkert bli til nytte for mange. De forskjellige påstandene er skriftmessig stadfestet og utvider blikket for de store muligheter som er skjenket oss i Jesus Kristus ved tro på Bibelens sannheter.

Boken er inndelt i tre hovedavsnitt: 1) Fullkommen frelse, 2) Jesu medlidshet. — Er miraklene dager forsvunnet? og 3) Guds program for evangeliet närehusholdning.

Boken fæs ved henvendelse til forfatteren, midlertidig adresse: Teglverksveien 25, Fr.stad, og i Misjons-Røstens eksped., post box 32, Sarpsborg. Pris 0,50 plus porto,

A. J. L.

På «Facklan»'s forlag,

Stockholm, er i 3. oplag utkommet A. P. Franklin: «Schismen inom pingstrørselen». Pris 75 øre.

Arbeidet i Syd-Amerika.

Embaracion Salta S—11—30.

Kjære leserne av Misjons-Røsten!

Vil atter sende noen ord herfra for at dere kan få høre om alle våre gode velsignelser, og også om satans onde anslag mot oss.

Vi begynte for mange maleder siden å gjerde inn forskjellig, uterblant den tomト hvor vi tenker å få istand et permanent skolhus. Vi har bare et provisorisk nu som nok er ganske godt, men det står ikke på vakt land. Det er et stort firma som eier alt land her omkring. Administrasjonen er henlagt hit og firmaets folk er gode mot mig og indianerne. Men til tider kommer det arbeidsfolk og administratorer som er umulige og gjør livet tungt for mange. Endel italienerne har leid rett til skog her og det synes som man også tror å ha rett til å harselere og gjøre alt ondt. Det har gått ut over disse stakkars indianere; de får like meget ondt men synes å ta tingene nokså forbriggende. De har lidt så megen urett manger ganger, at det tilslutt er kuet og boiet. Etterhvert som jeg lærer indianernes historie å kjenne, gysret i mig ved tanken på all den grusomhet dette stakkars folk har gjennomgått og fremdeles må utstå.

Våre innføde trænde går det bedre for nu, for alle er nu blitt selvstendige at de eier sine jordstykke her omkring Embarracion. Det er en broder som arbeider ved jernbanen som har hjulpet til med dette. Han kjøpte opp jord og solgte igjen til indianerne på avbetalting. Han blev frelst i 1921 og var da mest å si en lasaron. Har aldri sett en arbeidsfor mann så dypt sunket. Han hadde faktisk ikke klar på kroppen; benklærne var av ved knærne og en fillete underskjorte var hele hans eiendom. Men Gud frelste mannen og ga ham oversflod. Nu vil hans slekt også høre om Jesus.

Før å avhjelpe vannmangelen måtte jeg se å få brønd, så indianerne kunde få vann og få være i fred for sine overmekte fiender. Vi gravet bronnen i nærbunden der vi hadde tenkt å bygge skolehuset. Vi måtte ned ca. 10 meter for å finne vann her. Alt gikk godt og vi har vann i oversflod.

Men under tiden kom pest; influensa grep om sig og vi hadde den alle her. Indianerne fikk den, gjerne etterfulgt av lungebetennelse og tyfoidfeber. Jeg hjalp med medisin så langt mine krefter tillot, men prøvsomt var det. Seks indianere døde og først gang var jeg med og begravet indianere og så en indianergrav. Indianer har nemlig forsiktig å begrave sine døde ute i skogen før solgang, hvorefter gravene skjules.

Derefter rykket epidemien inn i vårt hjem. Forst lå Benjamin tiltsengt i 10 dager, men blev bedre. Så blev min hustru syk. Hun hadde feber op mot 41 gr., var vil i feberfantasi, så vi måtte tilkalle doktor. Han sa det var et hårdfast anfall av tyfoid. Det blev en kamp på liv og død. Jeg måtte holde henne for å få is på henne. Dette fortsatte i 6 dager; fikk ikke

ke kloerne av i 3 uker. Når min hustru blev bedre, fikk Debora, minste pikken min, samme sykdom. Det gikk nu ganske rundt for meg. Jeg og største pikken min slapp forholdsvis lett fra det og alle er langt på bedringene vei. Min hustru har holdt sengen i 4 uker, men er lys og kvikk og har ikke snart å komme opp igjen. Tyskfeberen raser ennå her

omkring.

Jeg er blitt så tett så jeg for må ikke skrive meget. Det er mange som skulle ha brev fra mig, så er du blandt dem så vent en stund og vær hilset fra mig. Skal skrive når jeg bare får hvile meg i en tid.

Arbeidet skrider fremdeles gledelig frem. — Hilsen Berger N. Johnsen.

mørke natt. Syndens sold er døden. Rom. 6.

I ca. 30 år har vi ved Guds hånd vanket omkring i fjellbygdene med Kristi fulle evangelium under megen hånd, forakt, motstand. Eder og forbundelser har regnet ned over oss og legemet har vært i dødsfare flere ganger. Men Herren har altid vært en bilmur rundt mig, for at skriftenes ord skulle ha sin oppfølelse på mig, den ringeste blandt de ringe. Halleluja. Es. 43: 1—2 og Jer. 1: 17—19, Matt. 24: 9, 2. Tim. 3: 12, 1. Pet. 3: 13—16. Her opfyles salighetene i Matt. 5: 10—12, 1. Pet. 4: 12—19 m. m. — Det er gjennom hilsene og gjenvordigheter vår tro blir prøvet. 1. Pet. 1: 7. Derved hører vi å suga homming av klippen og olje av den hårde sten.

I november måned 1930 reiste vi gjennom Oslo og blev der i ca. 14 dager. Ved Guds hånd fikk vi utså ordet i flere lokalmenigheter, og Herren var med og velsignet underbart. Sjøle bojet sig for Jesus. Den kjære familien Ingv. Hansen tok imot oss med all vennlighet og vi bodde der under opholdet i Oslo. De har ikke glemt gjestfrihet. A gi herberge er en av kjærlighetens plikter, sier en bibeltolk, og det er sannhet. Abraham og Lot fikk også hus engler, ikke engler alle, men Kristus selv, får du herberge da du av et villig hjerte mottar en av hans små. Se Matt. 10: 40—42, kap. 25: 34—40, Mark. 9: 41 og Luk. 10: 16. Hebr. 6: 10. Om du handler etter disse ord, så skal fred og velsignelse tilflytte dig her i tiden — og så i evigheten. Clem aldi disse Herrens formaninger!

Familien Ingv. Hansen har vi kjent i ca. 22 år, en meget kjær, gammeld familie, og vi har nydt meget til kropp og sjel i høyjem i fortid og nutid. En familie bodde i hans leilighet, men enda smilte de som en sol, da de så oss og ønsket oss hjertelig velkommen. Fred være med eder. Rom. 2: 10—11.

Turen stor gjennom Lillestrøm, Klofta og Jesseim. På Klofta hadde vi en del bibeltimer med de hellige, som Herren underbart velsignet. Familien Bohle herberget oss med all vennlighet, som han i ca. 21 år har gjort. Hans hjerte har altid vært et Betania for Herrens vidner. Fred over Guds Israel.

Da de ventet oss på Jesseim, så vifte vel med Klofta, og br. E. Rud møtte oss og vi blev hjertelig mottatt i hans hjem. Også her har altid vært et Betania for Guds barn og ikke minst for trette pilegrimmer. Vi hadde en del bibeltimer i Jesseims frie menighet, som br. E. Ruud betjener. Vennene annammet Guds ord med glede, og vi frydet oss i Herren. Vennene har hatt meget å gjennomgå på grunn av trekkvinnens barn som har forsøkt å trenge sig inn i menigheten med sine ubibelske fortolkninger. Vennene har dog fått nåde til å holde urostifterne utenfor. De vinner som skal besøke Jesseim må tilskrive E. Rud, Jesseim st. Om de er ukjente må de vise anbefalingsbreven. — Tilsist en kjer hilsen til eder alle. 1. Sam. 25: 6.

O. Karlsen.

Hvordan bruker du din morgen?

Mett din sjel ved kilden! Å livets brød (Joh. 6.) før du går til dagens arbeid. Det gode som Herren har født hos deg, behøver styrkes på ny hver morgen, om du skal overvinne det onde med det gode. Din plase må være alldri så ringe, den har dog sin del av ansvar, fryd og smerte, lys og mørke. Se derfor til at du aldri forsummer å innsamle dagens manna om morgenen.

Hvorfor er du så sen å åpne ditt hjerte for Jesus? Vel anvendt morgen, er vel anvendt dag. Vel bedret er vel arbeidet. Bed så Hellig Anden kommer over dig.

Morgenens manna er din reisekost for dagen, Andens inspirasjon din ild og skytste. Guds nærvær er ditt livs vern, din stolthets vern og din styrkes pryd. Hvorfor skulde du ennu engang gå forsagt til dagens arbeid gjennem at du har forsømt din omgang med Gud? Tross mangeårigs erfaringer og høit oppdrevet arbeidskraft er du ikke istand til a forherlige Gud gjennom ditt verk, om du ikke har beskuet det skjønne billede på berget. «Se til at du gjør alt etter det forbillede, som jeg har vist dig på berget». Hvorofte har det ikke mislykkes! Den lange natts fængst arbeide viser at de galileiske fiskere som Jesus' disciple ikke kunde fiske med fremgang uten Mesteren. Derimot kunde vi, såvel som de, lett forstå at den store fiskefangst at den opstandne Herre, Mesteren, var kommet.

En predikant prediket to timer uten å si noe. Hvad man burde gjøre på morgenen, det måtte han gjøre nu, nemlig å be. Tilsist vant han noe av reformatorens and, som under en meget vanskelig tid sa: «Jeg kan ikke komme igjennem, om jeg ikke ber minst to timer om dagen. Hvorfor vinne vi så lite?» Derfor at vi ber for lite. Hvorfor bukker vi under for en dårlig brukt morgen? Vi samler ikke manna, vi klær oss ikke i Guds våbenrustning.

Glem ikke våbenrustningen. Gå i Andens kraft!

Da engelskmennene i april måned hadde bereidt seg for å innta Magdala, rapporterte en soldat, at man hadde glemt kruttsekkenne til portens sprengning, og gjennem denne glemsomhet, som vel savner motstykke i krigshistorien, hadde de gjort sig selv til latter og spott. Hvad skal man si om et regimente som kommer til plassen med hester, gevær og kanoner, men uten ammunisjon? Med alle sine våben kan det intet utrette. Det faller som et offer for sin tankeløshet.

Langt mer å klandre er en kristen som er tankeløs nok til å gå til verket uten bønn. En allerede vunnen erfarenhet formaner oss fremmad, men er til ingen nytte om vi savner den Hellige Ands kraft. Den kristne må ha

Arbeidet i India og Kina.

(Forts. fra 1. side).

Mandag 17. nov. Ja nu begynner syndsbekjennelsene. (Vi ønsker at det ikke skal være offentlig syndsbekjennelse, men helst at den skal foregå privat. En var ikke hos mig og bekjente endel idag). Vi håper etterom Herren arbeider på hjertene, at det skal bli bekjennelse og avstøtelse fra synden hos disse som har noe som trykker deres hjerte eller sinn. Det har idag også vært velsignede møter, og Herren tarer ikke til de forskjellige. Åreler hans navn; Det er flere venner som søker sin åndsdap. Igår og idag er ennu flere kommet til støtvenn.

Torsdag 18. novbr. Den samme var inn igår kom også idag og lettet på noe som ennu trykket hans sinn. Gud riktig brukte br. David Li i formiddag. I sin ta le sparte han ingen, men riktig blottet en der en stod, hvis en ikke ville gå hele veien med Jesus. Ja, Gud gjør store ting i vår midde. Taften kom to brodre igjennem til Andens døp, ja den ene kom igjennem sist sondag, mens hans tungetale var klarere idag. Ja, Herren varer lovet for alle sine velsignelser. Det bor ca. 100 mennesker på misjonsstasjonen nu.

Ondag 19. novbr. I formiddag talte br. W. Rudolph og David Li. Vi har riktig store-torsamlinger, ti mange er kommet. Noen kom igår også; og så møter en del op i fra byen her. Bonnemøtet i aften var riktig velsignet. Det er de som er under Guds kraft, og vi håper de skal komme helt igjennem.

Torsdag 20. novebr. En dyrebart dag tilbragt innfor Herrens asyn. Flere nerlige ting ble velsignet på møtet i formiddag av br. Beruldsen og David Li. I sannhet, Gud har på en underbar måte åpnet sitt ord for vår kinesiske bror, og han deler det ut, velsignet og rikt. Halleluja! Aftenmøtet var et av de uforglemmelige. Gud grep inn like fra begynnelsen av møtet. Man kjente at noe vilde skje, og man ble ikke skuffet. Vi skulde forsøke å komme til med litt prediken, men Herren ønsket det nok anderledet. Det blev syndserkjennelse og ydmykelse for Herrens åsyn. Venner kom frem, og under bønn bekjente de for hverandre sin synd. Hele møtet gikk med til bønn og lovprisning. Der var tungtale og tynding. Ja, det kunde kjennes som himlen var senket ned over oss. Blinde Anna kom igjennem til Andens døp. O hvor hun sang i ånden.

Fredag 21. novbr. Vi hadde en trist affære idag. To skindluer var blitt bort igår og alt tydet på at noen som deltar i motene hadde tatt de. Og det viste sig også så, dessverre. Vedkommende gikk dog til bekjennelse og bad de to venner om tilgivelse. Denne affære la jo noe av en trist følelse over oss, men Herren velsignet dog både formiddags- og eftermiddagsmøtet. Efterat to kinesere hadde talt i ettermiddag hadde vi viduemøte.

Lørdag 22. novbr. I formiddag hadde vi vårt store menighetsmøte og så får vi da sammen drøft og vedta ting av viktighet.

Vi har mange vanskeligheter

Jeg talte litt om menigheten ut fra 2. Kor. 1, 1. Derefter ble maten å bruke kinesernes ydelse på omalt. På et mottet tidligere for eldste og diakoner var det blitt vedtatt, at vi bor forandret det til, at det som innsamles på hvert sted skal brukes der, og ikke som nu, at hovedstasjonen og alle utstasjoner yder til opphold av utstasjoner. Denne nye måte blev så vedtatt i menigheten, og at hvert sted skal yde et bestemt belop hver måned til stedets drift. Vi har så på at denne sum kan bli større for hvert år, og tilslutt vil de bli selvunderholdende.

Arbeiderne fra de forskjellige steder, eller de som har nøydet med arbeidet, var så fremme og ga en liten rapport. Vi fikk høre litt fra alle var utstasjoner og fra Sinpaoan. Let ble fortalt både om vanskelegheter og om seire, men arbeidet star i fremgangens tegn, takk og lov.

Laften hadde vi et velsignet møte, flere vidnet og Gud var i vår midde. En kom igjennem til åndsdap og ble veldig under kraften. Ja, det blev et riktig frydefullt seiersmøte.

Søndag 23. novbr. Ester predikeren i stormiddag blev seks stykker deopt i vann, halleluja, to syster og fire bredere. Må av alltid vandre i opstandelseslivet. De avslukte klare vidnesbyrd at det var kjært a hore. I ettermiddag hadde vi brodsbrytele, men innen vi hadde den, blev de seks nydopte sosken ønsket velkommen inn i menigheten. Det var en sagtig stund da vi var samlet rundt Herrens bord. Det er alltid velsignet å møtes der. Halleluja!

Efter brodsbrytele hadde vi barnevellsignelse. Flere små kjære skatter blev baret frem og neddekket herrenes velsignelse over. Må de vokse opp i Herrens trykt. Derpå hadde vi en stund med velsignende vianesbyrd og tilslutt et urebart bonnemøte, hvorunder tier trengte sig inn på Herren.

Mandag 24. novbr. Imorges sameaues vi til bonnemøte, som vi jo som regel gjør hver dag, men idag skuudeier av vennene som nar vært her under støtvenn reise. Jeg talte litt om Herrens løfter, at de holder. Etter en bonnestund tok vi hinannens hånd og sang: «Jeg vil gjøre dig til menneskefisker, mennesketisker, jeg vil gjøre dig til menneskefisker, om du vil følge mig — osv.» Og så sang vi tilslutt: «Følge, følge, jeg vil følge Jesus hvorsomhelst, når som helst vil jeg følge ham». Ja, må Herren være med oss alle og gjøre oss til menneskefiskere. Amen.

Når en skriver om dager tilbragt slik under et stevne, så blir det kun skallet etter alt som en kan eller har anledning til å fortelle om. Kjernen eller marven — oplevelsen med Gud, dette blir erfaringen som de får der er tilstede, og mitt innerlige ønske er, at de mange deltakere skal ha blitt flere i sine erfaringer med Gud, så både de innfødte medarbeidere som deltok, og de troende, skal ha blitt mer dyktiggjort til å vinde sitt landsfolk for Jesus. Herre, la det skje for Jesu skyld. Amen.

Ida Lorentzen.

og prøvelser i arbeidet, det er sikert. Innfødte venner som er utropt til Gud, ja svikter ham for sine kjedelige lysters skyld. Venner, var med og bed, ja bed at de troende må vokse sig sterke både i troen og evnen til å yde og lede den innfødte menighet, så de selv kan overta ansvaret for menigheten ledelse og fremgang. Innfødt så skjerer er vi glade for å stå med, og sammen med de innfødte takker vi Gud for alle oppmuntring og den fremgang vi ser.

Et ting som sikkert skal bli til velsignelse for pinsearbeitet her i Nord-Kina, er det Bibelinstituttet som nu er flyttet til Peking (Peiking). 30 og 40 unge menn og kvinner er der nu og mottar undervisning. Bed om at disse må bli bevaret uthyde for Gud, og bli hellig istandset til evangelistgjerningen her i nord. Disse venner er fra de forskjellige pinsesjonsstasjoner her. Venner, ta Bibelskolen eller Bibelinstituttet med i eders forbonner!

Må vi igjen få ønske der alle velsignet godt nyttår. Må Sinpaoan med alle dens utstasjoner også i 1931 bli baret frem av eder for nådens trone.

Med venlig hilsende
Chrissie og Parley
Gulbrandsen.

Fra str. Ida Lorentzen.

Shi Chia Chuang.

Kjære nádesosken.

Hebr. 4, 12. Guds ord er levende og kraftig og skarpere enn noe tvegeget sverd, det trenger igjen og adskiller. — Det priser jeg Jesus for. Vi har blott å utsa dette levende Guds ord. Det bringer liv overalt, men først bedravelse i menneskets hjerte over sin synd, og dermed lust til å leve og rent liv med seir i det daglige liv. Gud velsigner folket og oss, så vi får kjenne denne levensirkelighet. — På vår første dags stormete kom en mann rett frem til platformen og vilde bli freist. Hans hustru har vært en kristen i mange år og den eneste kristen i sin by. Nu fikk hun den glede å se ordet finne vei tilmannens hjerte. Det er nåde og velsignelse. — Ute på plassen hvor Marie er blev det lagt en trang i bibelkvinnens sjel etter å få mer av Gud. Hun bad om å få nådegåve å predike evangeliet for sine landsmenn. Gud svarte henne underbart. Hun priste Gud i fremmed tungmål og fikk segl på sin arv. Pris skje Gud! Intet menneske bad med henne, men Gud selv møtte op med henne, ti han ser ikke på personer, men uttar sig kar til sin øre, for sitt navn skyld. Et par mil herfra har en av våre kristne sitt hjem. Det er gjort istand for en gutteskole, hvor en kjekk ung mann er blitt lærer og har møte to ganger ukentlig samt til møter om søndagen. Han er en varmhjertet kristen. Om Gud vil skal jeg dit neste uke sammen med en eldre kvinne. Håper Gud åpner deres hjerter for det sanne, levende Guds ord, så de må se Jesus og leve. Byen ligger helt inne ved fjellene, så det er ny jord. Men vi vet at Guds ord vender ikke tomt tilbake. Herrens erinde har haast.

Takk kjære venner for forbunn. Hermed de beste ønsker om en god jul og et av Herren rikt velsignet nyttår. Med kjærligste hilsener

Fra str. Marie Paulsen.

Kjære venner.

Es 9, 6. En ekstra hilsen og et velsignet nytt år i Jesu navn ønskes alle kjente og ukjente venner. Takk for forbunn og for alt hvad I var for oss i året som svant. Takk for at vi også tor tro, at ikke glemmer oss i dagene som ligger foran oss. — Siden vi sist skulde vi til en landsby. Vi fikk fortelle dem os Jesus. I samtalens løp sa Usium tsan, der er en kvinne som lenge har ligget syk. Lægene har gitt henne medisin og stakk henne med nåler, men sa kom I og fortalte henne om Jesus og nu er hun frisk. Hvor det gjorde godt at denne hedenske kvinne, uten at hun selv forstod det, forhengt Jesus. Den syke, hun omtalte, led av krampe. Hvert øieblikk på dagen hadde hun sine anfall, for uten en annen sykdom. Således var munnen stiv, tennen fast sammenpresset, så familiens kun med besvær kunde gi henne litt å drikke. Efterat det var bedt for henne blev hun frisk. Da vi sist var der satt hun opp på kangen så glad og tilfreds. Ja, Jesus for mår. — Venlig hilsen fra kineserne og eders i Jesus

var det at brodrene som var vist talte så høit at det hørtes ut.

tor. — Vi takker Gud for hver en som blir frelst ut fra hedseskaps morke. Og vi ser ute i landsbyene hvordan de åpner sine dører for evangeliet. Forleden dag

badde det travelt ute på marken.

De satt for øieblikket og hvilet sig og innbød oss da til å sette oss ned hos dem. Vi fikk fortelle

dem os Jesus. I samtalens løp sa

Usium tsan, der er en kvinne som

lenge har ligget syk. Lægene har

gitt henne medisin og stakk henne

med nåler, men sa kom I og

fortalte henne om Jesus og nu er

hun frisk. Hvor det gjorde godt

at denne hedenske kvinne, uten

at hun selv forstod det, forhengt

Jesus. Den syke, hun omtalte,

led av krampe. Hvert øieblikk på

dagen hadde hun sine anfall, for

uten en annen sykdom. Således

var munnen stiv, tennen fast

sammenpresset, så familiens kun

med besvær kunde gi henne litt å

drikke. Efterat det var bedt for

henne blev hun frisk. Da vi sist

var der satt hun opp på kangen

så glad og tilfreds. Ja, Jesus for

mår. — Venlig hilsen fra kineserne og eders i Jesus

Marie Paulsen.

Afrika:

P. EVENSTAD:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
MARGRETHE DØRUM og HILMA KARLSEN:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.
CHRISTOPHE BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Tyskesmuget, 28, Bergen.

HILMA HERMANSEN:

Ole Krogstad, Soli, Rælingen.

INGRID LØKKEN:

Misjonsskasser for «Salen», Oslo;
S. W. Bjertnes, Torsvoll p. o., Oslo.

MARGIT HARALDSEN:

Leda Henrik Johansen, Løvenskioldsvei, Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESFOSEN:

Constance Næstdal, Solheimsgaten 40, Bergen.

MARHTA KVALVAGNES:

Fru Anna Næstdal Sydnessmag 6, Bergen.

MAXIMILIEN HANSEN:

Casper Solvik, villa Fjordgått, Osnes pr. Heggedal.

DEN NORSKE KONGOMISJON

CHRISTIANSEN:

Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

India:

DAGMAR ENGSTRØM:

O. Ekkernes, Jarveien 11, Lilleaker.

ANNA JENSEN:

Amalie Karlsen, V. Porsgr.

FRANCK DESMOND:

Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

HANS SVENDBERG:

Form. J. Karlsen, Haldens ververi, Tistedalen pr. Halden.

B. og GUNHILD FINNSTROM:

Anne Husås, Kviteseid, Telemark.

BORGHILD NORDLI:

Dronningensgt. 20, Narvik Nord-Norge.

DAGMAR JACOBSEN:

Sverre Severinsen, Smittestømsveien 19, Drammen.

HILDA WERGEDAL:

Jens Jarnes, Passebæk p. o., Sandvær.

RACHEL EDWARDSEN:

Kontorist O. Langerud, Numedabanen, Kongsvberg.

VALBORG FRANDSEN:

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg.